

TRES REIS EN BICICLETA

Van tres reis en bicicleta
que nunca tiveron
unha... Un camelo,
unha mula unha vella
furgoneta.

E non paraban de rir.
Tirrín-tirrín! Dálle
que dálle ao pedal.
Tirrín-tirrán! “Ese
croio non o vin”, que
co rin que co ran! E
foi Melchor polo chan.

Van tres reis en
bicicleta Pasan
vales, montes, pozas,
están cansos das
carrozas e da cativa
etiqueta.

E non paraban de rir.
Tirrín-tirrín! Dálle
que dálle ao pedal.
Tirrín-tirrán!

Esvaroulle o perruquín.
Que co rin que co ran!
E foi Gaspar polo chan.

Van tres reis en bicicleta,
con rodiñas de escolar.
Os mantos semellan ás
de zouponas bolboretas.

E non paraban de rir.
Tirrín-tirrín! Dálle
que dálle ao pedal!
Tirrín-tirrán! Un
abellón galopín... Ai!
Que co rin que co ran!
E Baltasar polo chan.

E se os reis non che deixaron...
Nin pan, nin pandeireta,
Foi culpa..., da bicicleta!